

حافظان حیات وحش

سَروین

هارمونی در طبیعت؛ پویایی در جامعه

گزارش عملکرد سالانه

۱۴۰۴

درباره این گزارش

گزارش حاضر منعکس کننده تلاش‌ها و قدم‌هایی است که تیم موسسه در سال ۱۴۰۴ در راستای ماموریت خود پیموده است. با این وجود بدون شک تشریح تمامی فعالیت‌ها از حوصله یک گزارش سالانه خارج است. لذا شما را به دنبال کردن شبکه‌های اجتماعی موسسه دعوت می‌کنیم.

فهرست

درباره سَروین ۱

یادداشت مدیرعامل ۲

راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت ۳

احیای یک آب‌انبار سنتی در حاشیه زیستگاه یوزپلنگ ۵

مرکز آموزشی-تحقیقاتی سَروین در روستای قلعه‌بالا ۷

احیای پوشش گیاهی در پارک ملی توران ۸

فعالیت‌های جامعه‌محور ۹

همیار محیط‌بان در پارک ملی توران ۱۱

تأمین تجهیزات برای پشتیبانی از پایش و حفاظت میدانی ۱۲

آگاه‌سازی و تبادل اطلاعات ۱۳

مشارکت در به‌روزرسانی اطلس CAMI ۱۵

طرح چالش‌های ساختاری حفاظت از یوزپلنگ آسیایی ۱۶

بازی «نجات یوزپلنگ آسیایی» ۱۷

آنچه در ۱۴۰۴ آموختیم ۱۸

تیم سَروین ۱۹

حامیان ما ۲۰

حافظان حیات‌وحش

سَروین

هارمونی در طبیعت؛ پویایی در جامعه

ما در سَروین به حفظ تنوع زیستی و اکوسیستم‌های طبیعی متعهد هستیم. هدف ما حفاظت از محیط زیست و توانمندسازی جوامع محلی است که به این منابع وابسته‌اند. ما به پیوند عمیق بین انسان و طبیعت باور داریم و با همکاری، علم و آموزش، برای بازگرداندن تعادل تلاش می‌کنیم.

چشم‌انداز سَروین

چشم‌انداز سَروین، ایرانی است که در آن جانداران وحشی در اکوسیستم‌های پویا و بازسازی‌شده رشد می‌کنند و در همزیستی هماهنگ با جوامع محلی توانمند و آگاه زندگی می‌کنند.

ماموریت سَروین

موسسه برای حفاظت از حیات‌وحش و احیای زیست‌بوم‌های تخریب‌شده ایران، از طریق بازوحشی‌سازی زیستگاه‌های کلیدی و تلفیق دانش سنتی با علم مدرن فعالیت می‌کند. ما به قدرت جوامع محلی در ایجاد تغییر باور داریم و توانمندسازی محیط‌بانان را کلید موفقیت در ماموریت خود می‌دانیم.

ارزش‌های سازمانی

- حفاظت جامع‌نگر
- همکاری با جوامع محلی
- ادغام دانش سنتی و مدرن
- نوآوری و سازگاری
- توانمندسازی محیط‌بانان
- پایداری و تأثیر بلندمدت

یادداشت مدیرعامل

سال ۱۴۰۴ برای سروین، سال آموختن تاب‌آوری بود؛ تاب‌آوری در جنگ، در بحران سیاسی، و در شرایط پیچیده اقتصادی. در چنین زمانه‌ای، حفاظت از طبیعت به‌راحتی می‌تواند از اولویت خارج شود و حتی برای خودِ حفاظتگر این پرسش پیش بیاید که آیا ادامه دادن هنوز معنایی دارد یا نه.

با این حال، تجربه ما در این سال نشان داد که درست در همین شرایط، حفاظت ضروری‌تر می‌شود. هرچه بحران عمیق‌تر می‌شود، طبیعت نیز آسیب‌پذیرتر می‌شود و نیاز به پایداری، تمرکز و بازتعریف مسیر بیشتر احساس می‌شود.

محدودیت‌های ایجادشده برای ورود ما به عرصه‌های حفاظت‌شده دولتی، در ابتدا ما را از بخشی از میدان آشنای کارمان دور کرد. اما همین فاصله، فرصتی برای مطالعه، بازنگری و نزدیک‌تر شدن به جوامع محلی فراهم آورد و به ما نشان داد که بیرون از سازوکارهای رسمی نیز می‌توان مسیرهای مؤثر و معناداری برای حفاظت ساخت.

سال ۱۴۰۴ برای ما تمرین و یادآور دوباره این واقعیت بود که حفاظت پایدار، فقط در درون مرزهای رسمی مناطق حفاظت‌شده شکل نمی‌گیرد. در بسیاری موارد، آنچه در کنار مردم محلی و در بستر اعتماد، همکاری و حضور مستمر ساخته می‌شود، می‌تواند ماندگارتر، قابل‌اتکاتر و امیدبخش‌تر از مسیرهای ناپایدار متکی بر دولت باشد.

البته این تغییر و رشد آسان نبود و به موجب همراهی حامیانمان ممکن شد. آن‌ها که به ما اعتماد کردند و با تامین منابع مالی در میانه این محدودیت‌ها و مشکلات، راه را برای حفاظت از طبیعت هموار ساختند. من و تیم سَروین قدردان همراهی این عزیزان هستیم و دستاوردهای موسسه را یک پیروزی مشترک می‌دانیم.

به امید آینده‌ای روشن برای ایران

مرتضی پورمیرزای

راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت

راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت (Nature-based Solutions)، رویکردی در حفاظت هستند که می‌کوشند با تکیه بر کارکردهای خودِ اکوسیستم، به چالش‌هایی مانند کم‌آبی، تخریب زیستگاه و کاهش تاب‌آوری طبیعت پاسخ دهند. در این نگاه، حفاظت فقط به مراقبت از گونه‌ها محدود نیست، بلکه احیای زیستگاه، مدیریت بهتر منابع طبیعی و تقویت پیوند میان جوامع محلی و طبیعت نیز بخشی از مسیر حفاظت به شمار می‌آید.

سال ۱۴۰۴ نخستین سالی است که این بخش را به‌صورت مستقل در گزارش عملکرد خود می‌گنجانیم. برای ما، این تنها یک عنوان تازه نیست، بلکه نشانه مسیری است که می‌خواهیم در سال‌های آینده پررنگ‌تر دنبال کنیم؛ توسعه اقداماتی بومی، علمی و قابل‌گسترش که بتوانند هم‌زمان به نفع حیات‌وحش، زیستگاه و مردم محلی باشند.

احیای یک آب‌انبار سنتی در حاشیه زیستگاه یوزپلنگ

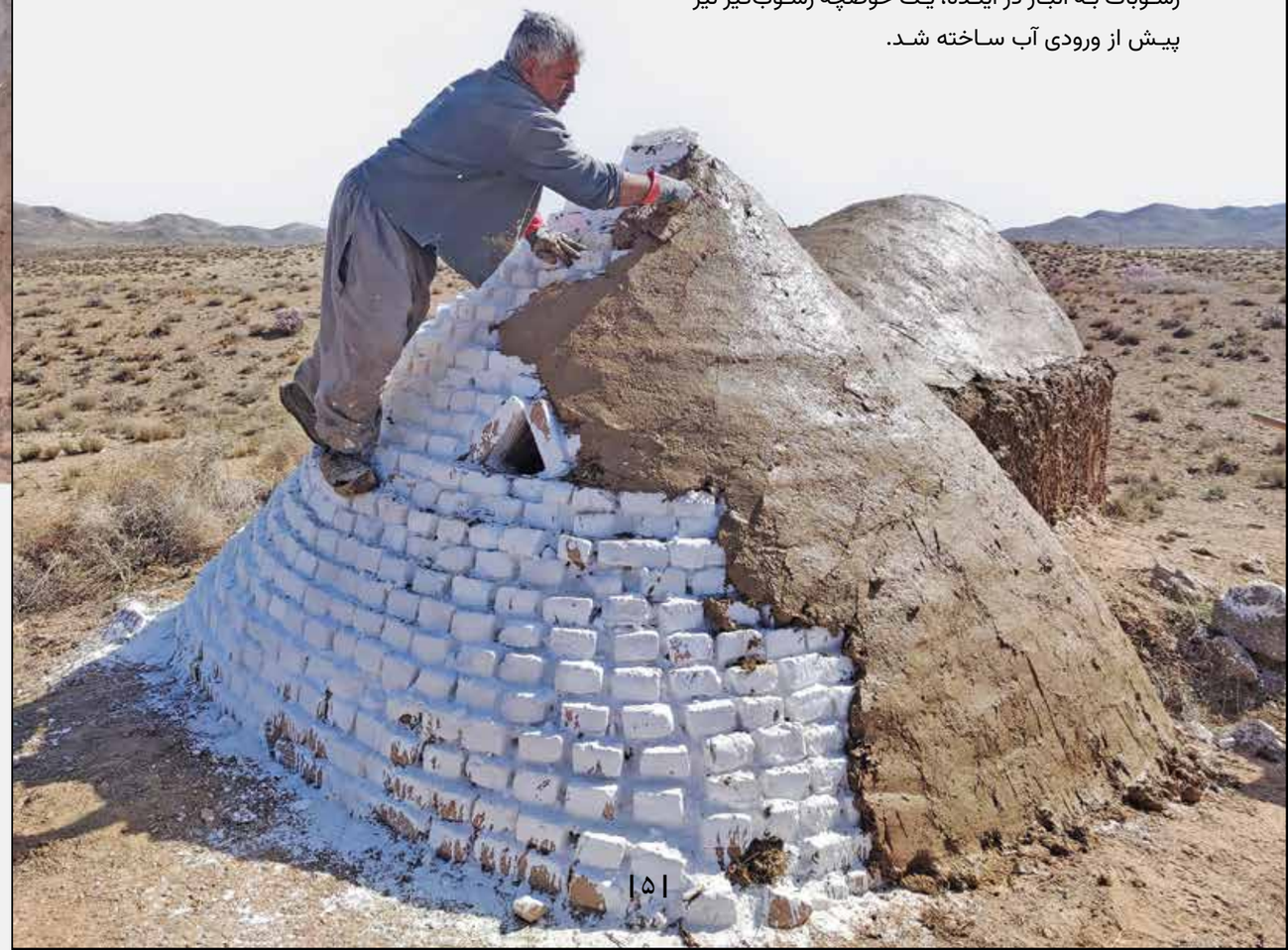
خشکسالی و کاهش منابع آبی، تأمین و ذخیره آب برای حیات‌وحش در زیستگاه‌های یوزپلنگ آسیایی، به یکی از چالش‌های جدی مدیریت مناطق تبدیل شده است. در همین زمینه، در سال ۱۴۰۴ تصمیم گرفتیم با تکیه بر یک راهکارهای بومی و کم‌هزینه، یکی از حوض‌انبارهای قدیمی رهاشده در حاشیه زیستگاه در ذخیره‌گاه زیست‌کره توران را مرمت و احیا کنیم .

این حوض‌انبار در محلی قرار دارد که رواناب ناشی از بارش و سیلاب فصلی می‌تواند در مخزن آن جمع‌آوری شود. طی ۵ روز کار و با همکاری محیط‌بانان، اهالی و دهیاری روستای قلعه‌بالا، بیش از ۶ متر مکعب گل‌ولای انباشته‌شده از مخزن خارج شد، سقف و مسیر ورودی مجددا عایق و کاهگل شد و پله‌های دسترسی احیا شدند. همچنین برای کاهش ورود رسوبات به انبار در آینده، یک حوضچه رسوب‌گیر نیز پیش از ورودی آب ساخته شد.

مسیر هدایت آب از بالادست پیشتر توسط سیل تخریب شده بود و سیلاب در سال‌های اخیر وارد این حوض انبار نمی‌شد. به همین دلیل با سنگ‌های موجود در محل و رسوبات خارج شده از داخل، مسیر ورودی آب از سمت کوه مجددا احیا و تقویت شد.

مخزن این آب‌انبار حدود ۲ متر عمق دارد و در صورت پر شدن کامل، می‌تواند نزدیک به ۱۲ هزار لیتر آب ذخیره کند. برای جلوگیری از ورود و غرق شدن حیات‌وحش نیز در محل ورود، درب چوبی نصب خواهد شد.

آب ذخیره‌شده در اختیار مدیریت پارک قرار می‌گیرد تا در زمان نیاز برای آبرسانی به حیات‌وحش استفاده شود و در عین حال، محیط‌بانان نیز به یک منبع ذخیره آب اختصاصی دسترسی داشته باشند؛ امکانی که پیش از این در اختیار نداشتند.

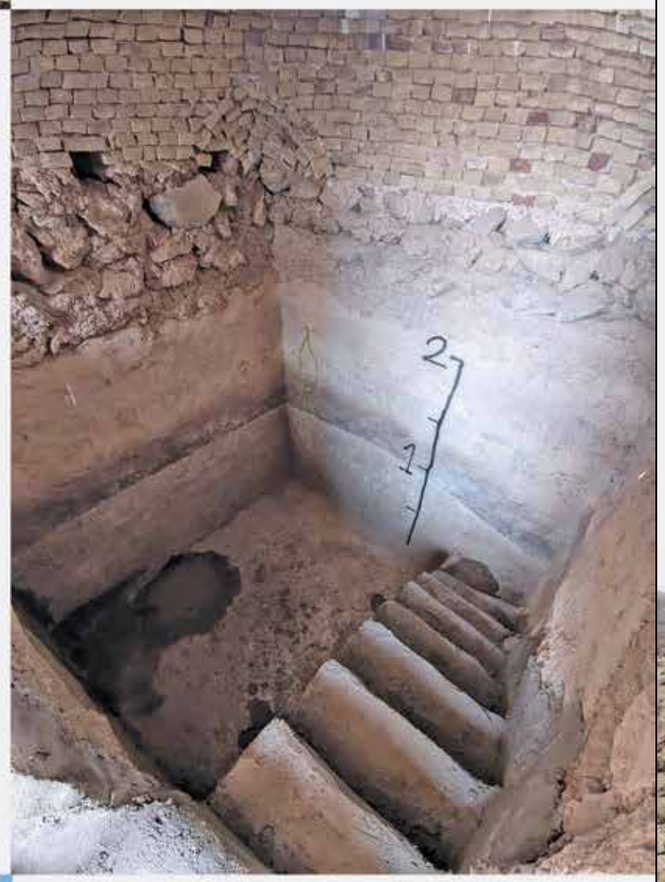

چرا به این روش باور داریم؟

ذخیره رواناب‌ها برای تابستان

کاهش هزینه‌های تامین آب منطقه

پایداری در بلندمدت

حوض‌انبار و آب‌انبار هر دو سازه‌های سنتی ذخیره آب هستند و در بسیاری از مناطق به‌جای هم به کار می‌روند. با این حال، «آب‌انبار» عموما به مخزن‌های عمیق‌تر و وابسته به آب‌های زیرزمینی (همچون قنات) گفته می‌شود. در حالی که «حوض‌انبار»ها عموما سازه‌های ساده‌تر کوچک‌تر و وابسته به ورودی آب از طریق سیلاب هستند.

با حمایت

RNS
Reaching New Styles

آغاز شکل‌گیری مرکز آموزشی-تحقیقاتی سَروین در روستای قلعه‌بالا

احیای زیستگاه، از آغاز شکل‌گیری سروین، یکی از محورهای اصلی فعالیت ما بوده است. این رویکرد با تمرکز بر زیستگاه‌های کویری و بیابانی یوزپلنگ آسیایی و طعمه‌های آن شکل گرفته و بر این فرض استوار است که حفاظت پایدار، بدون بازسازی تدریجی کارکردهای زیستگاه و کاهش فشارهای انسانی بر آن، ممکن نخواهد بود.

در سال ۱۴۰۴، برای پیشبرد این رویکرد، طراحی یک برنامه جامع احیای زیستگاه را آغاز کردیم. پس از ماه‌ها بررسی در حاشیه پارک ملی گلستان، منطقه حفاظت‌شده میاندشت و ذخیره‌گاه زیست‌کره توران، و با مشورت کارشناسان مرتبط، به زمینی در روستای قلعه‌بالا در حاشیه ذخیره‌گاه زیست‌کره توران رسیدیم که برای احداث یک مرکز تحقیقاتی و آموزشی در اختیار ما قرار گرفت.

این مرکز قرار است محلی برای انجام پژوهش‌های مرتبط با احیای پوشش گیاهی زیستگاه‌های یوزپلنگ و نیز فضایی برای حضور کارشناسان، محیط‌بانان، و آموزش کشاورزان و دامداران محلی باشد. مدیریت منابع آبی، کاهش فشار چرای دام، کشاورزی پایدار و تقویت جمعیت طعمه‌های یوزپلنگ از جمله موضوعاتی هستند که این برنامه بر آنها متمرکز خواهد بود.

به‌عنوان نخستین گام، در سال ۱۴۰۴ تفاهم‌نامه همکاری با شورای روستای قلعه‌بالا برای شروع کار امضا شد و پس از تأمین مالی اولیه، حفر آب‌انبار در زمین نیز آغاز شد. هدف ما این است که این فضا در سال‌های آینده به پایگاهی برای آزمودن و توسعه راهکارهای بومی و قابل‌تکرار در احیای زیستگاه‌های خشک ایران تبدیل شود.

همکاری برای احیای پوشش گیاهی در پارک ملی توران

به دنبال خشکسالی‌های سال‌های اخیر، پوشش گیاهی در بخش‌هایی از ذخیره‌گاه زیست‌کره توران به‌شدت کاهش یافته است. در نتیجه، برای تأمین علوفه مورد نیاز سم‌داران، نیاز به مداخله مستقیم در احیای پوشش گیاهی وجود داشت. در همین راستا، مدیر و محیط‌بانان پارک ملی توران تصمیم گرفتند در محدوده‌ای از پارک ملی که آب کافی، مازاد و امنیت بالا دارد، اقدام به کاشت علوفه تازه برای حیات‌وحش کنند.

این محدوده در اراضی موسوم به مستثنیات قرار دارد و تحت مالکیت تعدادی از اهالی روستای قلعه‌بالاست. همراهی مالکان محلی در استفاده از زمین‌هایشان برای کمک به حیات‌وحش، در کنار همکاری مدیر و محیط‌بانان منطقه، نمونه‌ای از یک تجربه موفق در حفاظت مشارکتی بود. سروین نیز در این فرایند، در تأمین هزینه‌های لوجستیک و آماده‌سازی زمین در کنار مدیریت پارک ملی توران قرار گرفت تا اجرای این اقدام سریع‌تر از روند معمول انجام شود.

در نخستین مشاهدات، بیش از ۱۰۰ رأس قوچ و میش، کل و بز، جبیر و گورخر در این بخش از زمین ثبت شد. این مشاهده، نشانه‌ای اولیه از کارکرد مثبت این اقدام در جذب حیات‌وحش و تقویت ظرفیت زیستگاه بود.

همکار پروژه

تصویر پشت صفحه: شبیه‌سازی نمای نهایی مرکز؛ تولید شده توسط هوش مصنوعی

فعالیت‌های جامعه‌محور

فعالیت‌های جامعه‌محور در حفاظت، بر این اصل استوارند که بدون مشارکت مردم محلی، محیط‌بانان و بازیگران خط مقدم، حفاظت پایدار از حیات‌وحش ممکن نیست. در این رویکرد، حمایت از افرادی که در تماس مستقیم با زیستگاه هستند، بخشی از خودِ راه‌حل به شمار می‌آید. این نگاه با رویکرد سروین در تقویت جوامع محلی و محیط‌بانان برای حفاظت از گونه‌های آسیب‌پذیر و زیستگاه‌های آنها هم‌راستا است.

در سال ۱۴۰۴، بخشی از تلاش ما در این حوزه بر تداوم حمایت از همیاران محیط‌بان و تأمین تجهیزات مورد نیاز برای پایش و حفاظت میدانی متمرکز بود. این اقدامات اگرچه در مقیاس محدود انجام شدند، اما در عمل به تقویت ظرفیت حفاظت در یکی از مهم‌ترین زیستگاه‌های یوزپلنگ آسیایی کمک کردند.

تداوم حمایت از دو همیار محیط‌بان در پارک ملی توران

یکی از فعالیت‌هایی که سروین از آغاز شکل‌گیری خود توانسته استمرار دهد، حمایت از دو همیار محیط‌بان در توران است. در سال ۱۴۰۴، با حمایت مالی انتشارات نردبان و هتل درب شازده، قرارداد این دو نیرو تمدید شد تا همچنان در کنار محیط‌بانان ذخیره‌گاه زیست‌کره توران فعالیت کنند و به‌طور مستقیم در حفاظت از زیستگاه مشارکت داشته باشند. شرح وظایف و نظارت بر فعالیت این همیاران بر عهده مدیریت پارک ملی توران است و نقش سروین، تأمین هزینه حقوق آنهاست.

تأمین تجهیزات برای پشتیبانی از پایش و حفاظت میدانی

در ادامه حمایت از محیط‌بانان و مدیریت مناطق، سروین در سال ۱۴۰۴ بخشی از تجهیزات فردی مورد نیاز هر دو همیار محیط‌بان خود در ذخیره‌گاه زیست‌کره توران را تأمین کرد. افزون بر این، یک دستگاه دوربین عکاسی با زوم ۶۰X نیز برای تصویربرداری از فاصله دور از حیات‌وحش، به‌ویژه یوزپلنگ، برای منطقه تهیه شد؛ ابزاری که برای ثبت تصاویر قابل استفاده در شناسایی افراد یوزپلنگ اهمیت زیادی دارد.

این دوربین که با حمایت یکی از حامیان مؤسسه تهیه شد، خیلی زود به ثبت تصویری از یک یوزپلنگ ماده به نام «تلما» در منطقه حفاظت‌شده توران منجر شد. این ثبت توسط محیط‌بانان در حین گشت‌زنی انجام شد و از این جهت اهمیت داشت که این یوزپلنگ ماده، همراه با توله‌اش، پس از سه سال غیبت یا عدم ثبت، دوباره مشاهده شد. این مشاهده نشان داد که یک ماده یوز طی این سال‌ها زنده مانده، زادآوری کرده و توانسته توله‌ای را به جمعیت بسیار شکننده یوزپلنگ آسیایی اضافه کند.

تصویربرداری توسط محیط‌بان حسین عجم

با حمایت

با حمایت

آگاه‌سازی و تبادل اطلاعات

اطلاع‌رسانی و تبادل دانش، بخشی جدایی‌ناپذیر از حفاظت مؤثر است. حفاظت از گونه‌ای مانند یوزپلنگ آسیایی تنها به اقدامات میدانی محدود نمی‌شود، بلکه نیازمند جریان مستمر داده، گفت‌وگو با تصمیم‌گیران، و استفاده از ابزارهای آموزشی برای ارتباط با مخاطبان تخصصی و عمومی است. در همین راستا، بخشی از فعالیت‌های سروین در سال ۱۴۰۴ بر به‌روزرسانی داده‌ها، آگاه‌سازی عمومی، و به اشتراک‌گذاری تجربه‌ها و درس‌آموخته‌ها متمرکز بود.

طرح چالش‌های ساختاری حفاظت از یوزپلنگ آسیایی در جمع مدیران و دانشگاهیان

در سال ۱۴۰۴، بخشی از فعالیت‌های ترویجی و مطالبه‌گرانه سروین بر طرح چالش‌های ساختاری حفاظت از یوزپلنگ آسیایی در گفت‌وگو با مدیران دولتی، کارشناسان و دانشگاهیان متمرکز بود. در همین راستا، تیم سروین در یکی از نشست‌های مجموعه «درس‌آموخته‌های مدیریت یوزپلنگ آسیایی» در دانشگاه منابع طبیعی گرگان، ارائه‌ای با عنوان «حفاظت از یوزپلنگ آسیایی؛ فرصت‌های از دست رفته و آخرین امیدها» ارائه کرد. این نشست با حضور معاونت محیط طبیعی سازمان حفاظت محیط‌زیست، مدیرکل حفاظت محیط‌زیست استان سمنان، مدیر برنامه ملی یوزپلنگ آسیایی و دانشجویان علاقه‌مند برگزار شد.

در بخش نخست این ارائه، وضعیت جمعیتی یوزپلنگ آسیایی مرور شد؛ جمعیتی که از سال ۱۳۸۰ تاکنون به‌شدت کاهش یافته، در بیشتر زیستگاه‌های تاریخی خود کارکرد جمعیتی‌اش را از دست داده، و اکنون عملاً تنها در توران به معنای اکولوژیک باقی مانده است. همچنین به محدود شدن تنوع ژنتیکی شناخته‌شده، تداوم تهدیدهای قدیمی، و شکل‌گیری تهدیدهای جدید برای این جمعیت اشاره شد.

در بخش دوم، با تکیه بر رویکرد تفکر سیستمی، برخی از ریشه‌های اصلی ناکامی در حفاظت از یوزپلنگ بررسی شد؛ از جمله نبود یک برنامه نجات فوری و شفاف، ضعف در هماهنگی میان بازیگران، عدم انتشار عمومی مستندات و گزارش‌ها، نبود شاخص‌های کلیدی عملکرد، و فاصله زیاد میان اولویت‌های اعلام‌شده و اقدام‌های واقعی در زیستگاه. همچنین بر ضرورت اصلاح رویکرد مدیریت، ایجاد شفافیت، به‌کارگیری خرد جمعی، و تدوین برنامه نجات مبتنی بر مستندات تأکید شد.

برای سروین، این ارائه صرفاً یک سخنرانی دانشگاهی نبود، بلکه بخشی از تلاش ما برای طرح روشن مسائل، مستندسازی خلأهای موجود، و جلب توجه مدیران و جامعه علمی به اقداماتی بود که می‌توانند شانس نجات این گونه را افزایش دهند. از جمله این اقدامات می‌توان به ایجاد پرتال انتشار داده‌ها، انتشار عمومی مستندات و گزارش‌ها، تعریف ارزیابی‌های دوره‌ای مبتنی بر شاخص، تشکیل کمیته تخصصی نجات یوز، و اولویت دادن به ایمن‌سازی و احیای زیستگاه اشاره کرد.

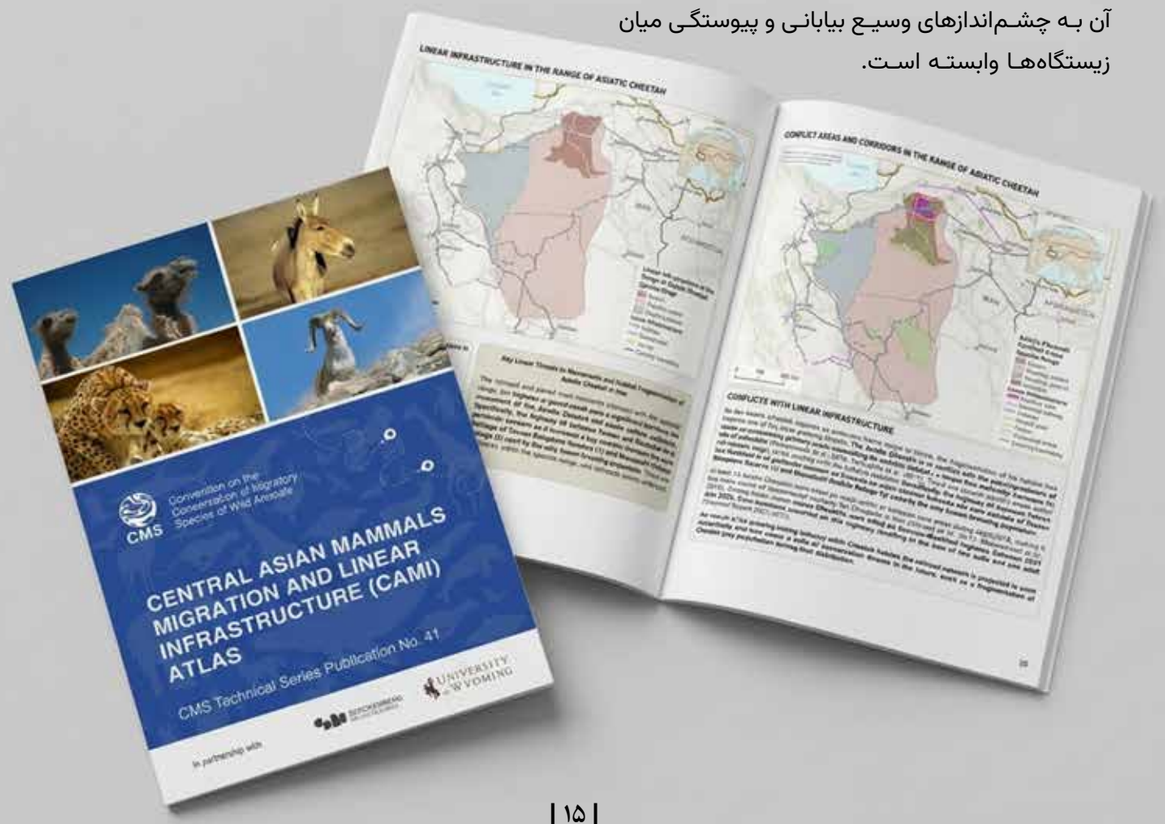
مشارکت در به‌روزرسانی اطلس CAMI برای شناسایی تعارض میان زیستگاه یوزپلنگ آسیایی و زیرساخت‌های خطی

در سال ۱۴۰۴، بخشی از فعالیت‌های اطلاع‌رسانی و اثرگذاری سروین بر وارد کردن ملاحظات حفاظت از یوزپلنگ آسیایی به ابزارهای تخصصی برنامه‌ریزی متمرکز بود. در همین راستا، سروین با ارائه داده‌های به‌روز درباره زیستگاه یوزپلنگ آسیایی، در تهیه نسخه دوم اطلس «مهاجرت پستانداران آسیای مرکزی و زیرساخت‌های خطی» (CAMI) مشارکت کرد؛ اطلسی بین‌المللی که برای شناسایی تعارض میان حرکت گونه‌ها و زیرساخت‌هایی مانند جاده، راه‌آهن و فنس به کار می‌رود.

در این نسخه، لایه مربوط به یوزپلنگ آسیایی با استفاده از تحلیل‌های دقیق‌تر به‌روزرسانی شد و نشان داد که زیستگاه‌های مناسب و کریدورهای امن حرکتی این زیرگونه به‌شدت در حال کاهش است. این موضوع برای گونه‌ای که اکنون کمتر از ۳۰ فرد از آن در ایران باقی مانده، اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا بقای آن به چشم‌اندازهای وسیع بیابانی و پیوستگی میان زیستگاه‌ها وابسته است.

در این میان، گسترش زیرساخت‌های خطی به یکی از مهم‌ترین عوامل تشدیدکننده خطر تبدیل شده است. جاده‌ها، خطوط ریلی و فنس‌ها نه‌تنها پیوستگی زیستگاه را مختل می‌کنند، بلکه در برخی نقاط، کریدورهای حیاتی عبور یوزپلنگ را به محدوده‌های پرخطر و مرگبار بدل کرده‌اند؛ از جمله محور تهران–مشهد که یکی ازمهمترین تهدیدات است.

مشارکت سروین در این اطلس، تلاشی در جهت دیده‌شدن بهتر زیستگاه‌ها، کریدورهای عبور و نقاط پرخطر تلفات یوزپلنگ در فرایندهای تصمیم‌گیری بود. برای ما، ارزش این همکاری تنها در حضور در یک پروژه بین‌المللی خلاصه نمی‌شود، بلکه در این است که داده‌ها و تجربه میدانی بتوانند به ابزارهایی تبدیل شوند که در طراحی، ارزیابی و اصلاح پروژه‌های زیرساختی، ملاحظات حفاظت از حیات‌وحش را پررنگ‌تر و عملی‌تر کنند.

بازی «نجات یوزپلنگ آسیایی» به مناسبت روز ملی یوزپلنگ ایرانی

در سال ۱۴۰۴، سروین به مناسبت روز ملی یوزپلنگ ایرانی، بازی تحت وب «نجات یوزپلنگ آسیایی» را طراحی و منتشر کرد. در این بازی، کاربر باید در طول ۱۸ ماه، یعنی دوره‌ای که توله‌ها همراه مادر هستند، یک یوزپلنگ مادر و توله‌هایش را از میان تهدیدهایی مانند سگ گله، تصادف جاده‌ای و شتر عبور دهد و با استفاده از منابعی مانند آب و طعمه، آنها را به سلامت به پایان مسیر برساند.

در پایان هر مرحله، پیام‌های آموزشی و دستاوردهای بازی نمایش داده می‌شود تا مخاطب، هم با چالش‌های واقعی پیش روی یوزپلنگ آسیایی آشنا شود و هم با اهمیت حفاظت از زیستگاه‌ها ارتباط برقرار کند. این بازی نمونه‌ای از استفاده از ابزارهای نوین برای آموزش و آگاه‌سازی عمومی در حوزه حفاظت حیات‌وحش بود.

در کمتر از دو روز پس از انتشار، ۳۱۴ نفر این بازی را تجربه کردند و هر نفر به‌طور میانگین سه بار آن را انجام داد. بر اساس داده‌های بازی، مجموع این مشارکت معادل نجات نمادین ۱۴۵۳ ماه از زندگی توله‌های یوزپلنگ بود. سروین همچنین کد منبع این بازی را به‌صورت عمومی منتشر کرد تا امکان استفاده از این تجربه برای دیگر گروه‌های حفاظتی نیز فراهم باشد.

آنچه در ۱۴۰۴ آموختیم

تاب‌آوری یک ضرورت است!

در زمان بحران، حفاظت از طبیعت ممکن است به موضوعی فرعی یا لوکس تبدیل شود. اما تجربه ما نشان داد که دقیقاً در همین زمان‌ها، طبیعت آسیب‌پذیرتر می‌شود و حفاظت به تاب‌آوری بیشتری نیاز دارد.

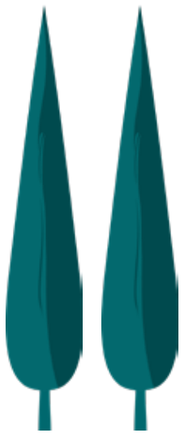
فاصله، همیشه عقب‌نشینی نیست!

محدود شدن حضور ما در عرصه‌های دولتی، در ابتدا یک حذف ناخواسته به نظر می‌رسید. اما همین فاصله، فرصتی برای مطالعه، بازاندیشی و روشن‌تر شدن مسیرهای تازه فراهم کرد.

شهر و روستا بحران را یکسان تجربه نمی‌کنند!

آنچه در شهر به تعلیق، اضطراب و آشفتگی می‌انجامد، در روستا لزوماً همان اثر را ندارد. نزدیکی به جوامع محلی به ما یادآوری کرد که کار و زندگی، حتی در میانه بحران و جنگ، چگونه می‌تواند تداوم داشته باشد.

به واسطه شروع احداث ساختمان مرکز آموزشی-تحقیقاتی سَروین در قلعه‌بالا، امسال حضور بسیار بیشتری در روستا داشتیم. داشتن یک پا در شهر و یک پا در حاشیه زیستگاه، نیازمند تفکیک مداوم دو جهان متفاوت است. نه باید بحران شهر را به میدان محلی برد، و نه می‌توان آرامش روستا را جایگزین واقعیت دشوار بحران‌های سازمانی و مالی کرد. این واقعیت در زمانه جنگ، برای ما رنگ بیشتری پیدا کرد.

دولت همیشه یک شریک کم دردسر نیست!

بر خلاف باور معمول، همکاری با ساختارهای رسمی و دولتی، با وجود بودجه، ساختار و نظام‌مندی آنها، لزوماً شفاف‌تر، باثبات‌تر یا قابل‌پیش‌بینی‌تر نیست. در مقابل، توافق‌های محلی و روابط مبتنی بر اعتماد، در بسیاری موارد شفاف‌تر، با ثبت‌تر و ساده‌تر هستند.

تجربه امسال برای ما روشن‌تر کرد که در بسیاری موارد، مردم محلی شریک قابل‌اتکاتری برای ساختن مسیرهای بلندمدت حفاظت هستند. اگرچه در برخی موارد، اثرگذاری غیرمستقیم و جامعه‌محور، از حفاظت کلاسیک پیچیده‌تر است، اما می‌تواند نتایجی پایدارتر ایجاد کند.

تیم سَروین در سال ۱۴۰۴

مرتضی پورمیرزای

مدیرعامل و
حفاظتگر

عطیه تک‌تهرانی

مدیر حفاظت و
پژوهش

نوید قلیخانی

رییس هیئت‌مدیره و
حفاظتگر

مهسا شاه‌حسینی

حفاظتگر و کارشناس
GIS

اللهیار سنگی

حفاظتگر و راهنمای طبیعت‌گردی

محمدحسین کریمی

حفاظتگر

امین ظهیرنژاد

همیار
محیط‌بان

محمدحسین کیقبادی

همیار
محیط‌بان

دوستان سَروین که پیشرفت فعالیت‌ها بدون آن‌ها امکانپذیر نبود

شینا انصاری، رضا شکاریان، ژیلا آقایی، سعید یوسف‌پور، مجید عجمی، احمد صفرزاده، بهرام زهزاد، فرامرز پارسی، موسی عجمی، فرانک عسکری، رضا کروبی، امیر مهاجرانی، رضا مهاجرانی، نگین صمدزاده، علی مظهر، علی کیقبادی، حسین کیقبادی، یاشار جعفری، محمد فرهادی‌نیا، مسعود خطیبی، فرزاد کفایی، مهسا مهدیزاده، مریم شهبازی، حمیدرضا رضایی، سید حسین موسوی، ابراهیم کیقبادی، وجیهه عجمی، زهرا کیقبادی، سید علیرضا محمدی، عباس مرادی، اعضای محترم شورا و اهالی روستای قلعه‌بالا، محیط‌بانان زحمت‌کش پارک ملی توران

حامیان حقوقی

RNS Reaching New Styles

نردبان

دربِ شاذده DARB-e SHAZDEH

AHMAD TEA LONDON

عمارت خورشید

Dokmeh CREATIVE WEB DESIGN AGENCY

SPOTS Save & Protect Our Treasures

الیت

ساعاف علوی سلامت

حامیان حقیقی

لیلی زمانیان، صدرا مقدم، سودابه مجیدی، بابک سرهنگ‌پور، مصطفی حمیدیان، حمید صمدزاده، سامان گلریز

حامی شوید

فعالیت‌های سَروین برای حفاظت از طبیعت ایران، بدون حمایت‌های فردی و شرکتی، امکان‌پذیر نیست. شما می‌توانید برای پشتیبانی یک پروژه خاص یا فعالیت‌های جاری موسسه با ما تماس بگیرید.

حافظان حیات وحش

سَروین

هارمونی در طبیعت؛ پویایی در جامعه

www.SarvinWildlife.com